

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Anglofranchise Ltd i Yuliya Bugrey pokrywają własne koszty oraz każda z nich połowę kosztów poniesionych przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

(¹) Dz.U. C 357 z 6.9.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 20 lipca 2022 r. – Sanoptis/EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS)

(Sprawa T-30/22) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Wycofanie zgłoszenia do rejestracji – Umorzenie postępowania]

(2022/C 359/92)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sanoptis Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat S. Rost)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Synoptis Pharma sp. z o.o. (Warszawa, Polska)

Przedmiot

W skardze wniesionej na podstawie art. 263 TFUE skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 18 listopada 2021 r. (sprawa R 850/2021-4).

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Sanoptis Sàrl zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 119 z 14.3.2022.

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2022 r. – Aziz/Komisja

(Sprawa T-266/22)

(2022/C 359/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (przedstawiciel: L. Cuschieri, prawnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komisji Europejskiej nr Ares(2022)3227480 z dnia 26 kwietnia 2021 r. w sprawie sprostowania danych skarżącego na podstawie art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (¹);

- stwierdzenie, że doszło do naruszenia art. 50 Karty praw podstawowych UE, gdy organy państwa wszczęły dwa równoległe postępowania karne i cywilne w związku z tymi samymi zarzucanymi okolicznościami faktycznymi przeciwko skarżącemu, przedkładając jego dane osobowe, gdy skarżący został już oczyszczony w ramach pakistańskiego postępowania sądowego w związku tymi samymi zarzucanymi okolicznościami faktycznymi;
- stwierdzenie, że doszło do naruszenia art. 17 rozporządzenia (UE) 2018/1725 z powodu nieprzekazania danych. Skarżący żąda, aby Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji Europejskiej nr Ares(2022)2457760 z dnia 1 kwietnia 2022 r. w sprawie nieprzekazania danych na podstawie art. 17 rozporządzenia nr (UE) 2018/1725.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zgodnie z zarzutem pierwszym Komisja Europejska naruszyła art. 18 rozporządzenia (UE) 2018/1725 poprzez brak sprostowania danych osobowych skarżącego.
2. Zgodnie z zarzutem drugim Komisja Europejska naruszyła art. 18 rozporządzenia (UE) 2018/1725 poprzez niedostępnie skarżącemu jego danych osobowych.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia przez Komisję Europejską zasady domniemania przejrzystości i jawności poprzez nieudzielenie skarżącemu dostępu do jego danych osobowych, w sytuacji toczących się przeciwko niemu równoległe postępowania karnego i cywilnego. Skarżący ma prawo do uzyskania dostępu do jego danych osobowych w wypadku toczących się postępowania cywilnego i karnego.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. 2018 L 295, s. 39).

Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2022 r. – Aziz/Komisja

(Sprawa T-286/22)

(2022/C 359/94)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (przedstawiciel: L. Cuschieri, prawnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 16 maja 2022 r. z powodu nieprzekazania danych w przewidzianym terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 3 i art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (¹);
- stwierdzenie, że doszło do naruszenia art. 50 Karty praw podstawowych UE, gdy organy państwa wszczęły dwa równoległe postępowania karne i cywilne w związku z tymi samymi zarzucanymi okolicznościami faktycznymi przeciwko skarżącemu, przedkładając jego dane osobowe, gdy skarżący został już oczyszczony w ramach pakistańskiego postępowania sądowego w związku tymi samymi zarzucanymi okolicznościami faktycznymi;
- stwierdzenie, że doszło do naruszenia 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1725, gdy Komisja Europejska nie udostępniła skarżącemu jego danych osobowych w przewidzianym terminie, który wynosił trzy miesiące, i Komisja Europejska przedłużyła ponad trzymiesięczny termin na wniosek skarżącego o udostępnienie jego danych osobowych;